

VEČERADLO

„Ame , ame vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, m a prijíma; a kto m a prijíma, prijíma toho, ktorým a poslal.“ (Ján 13.20)

Miesta, ktoré pred dvoma tisícami rokov boli dejiskom pôsobenia nášho Pána Ježiša Krista, sú iste zaujímavé pre každého biblického kresťana. Preto sa i my na stránkach tohto časopisu venujeme týmto miestam, skúmame dnešný charakter týchto miest, ktorý už často nezodpovedá tomu pôvodnému. Niektoré miesta sa zachovali v tej istej lokalite, iné už ani historici nevedia presne situovať.

Jedným z takých miest je napríklad Večera. Je to miestnosť, v ktorej sa konala posledná večera nášho Pána s dvanástimi učeníkmi. Toto miesto sa nachádzalo v Jeruzaleme, pretože od toho času, ako kráľ Jozias rozhodol po tom, čo odstránil všetky haje, výšiny, oltáre a obrazy, že bude sa sláviť Slávnoš baránkovú len v Jeruzaleme (2Kr.23.21-23), sem prichádzali všetci, aby sa na nej zúčastnili. Slávnoš sa konala na poslednom exodu Izraelitov z egyptského otroctva (2M.12.kap.) Aj Ježiš so svojimi učeníkmi, práve preto prišiel do Jeruzalemu, aby oslávil Slávnoš baránkovú. Poslal vopred

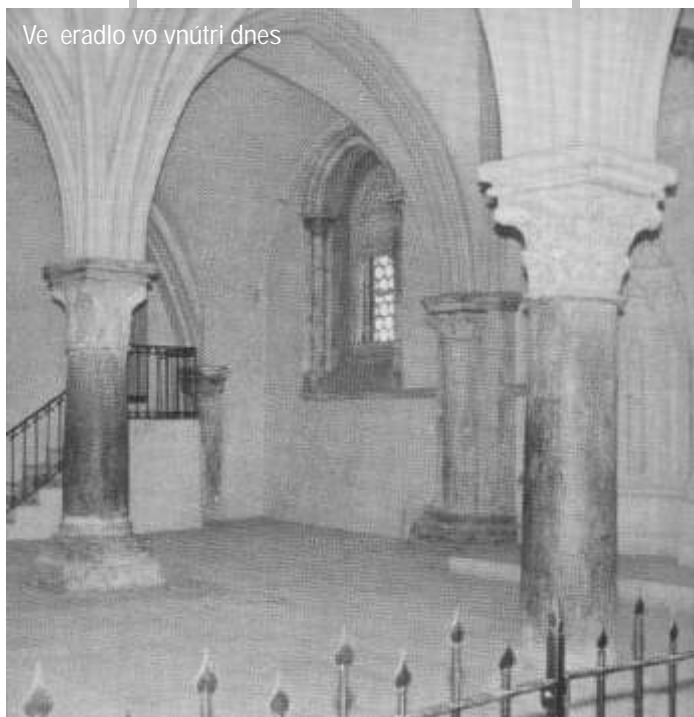
dvoch z nich pripraviť hostinu v hornej sieni domu, ktorý im ukáže domáci pán. V tých časoch bolo to tak, že v Jeruzaleme bývajúci museli poskytnúť pútnikom, ktorí prišli do svätého mesta za týmto účelom, vyľadenú miestnosť na ich večeru. Väčšinou to boli bohatší

večeri a dokonca vytvorili aj nejaký zasadací poriadok okolo stola, ktorý mal tvar do písmena U. Pod a ním, pravdepodobne, Pán sedel na jednom z rohov a po pravej ruke mal svojho najmilšieho apoštola Jána, ktorý sa tak dostáva na vrchol sedenia za stolom a po ľavej

ruke Mu sedel Judáš, ktorý ho aj zradil. Peter mal sedieť pod a ním toho od Jána a zdá sa, že sedel priamo oproti Judášovi. To on naznačil Jánovi, aby sa opýtal na zradcu, o ktorom im Pán hovoril. V Evanjeliu Jána v 13. kapitole je opísaná celá situácia pred večerou i po nej. Verím, že všetci poznáme tento úžasný, najskutočnejší príbeh, ktorý sa stal len a len pre nás, lebo Nebeský Otec nás tak veľmi miloval, že neváhal poslať sem na Zem, svojho Jediného

Syna, aby absolvoval toto všetko, čo je v slove Božom napísané, aby nás zachránil, spasil a daroval nám nový život. Hallelujah!

Dnes na tomto mieste na vrchu Sion (tiež zv. Zion), v ktorej sa stál dom s hornou sienou, kde večeral náš Spasiteľ, stojí komplex Jeho domu, ktorý sa po latinsky nazýva Coenaculum, a patrí k františkánskému kláštoru. Najprv



Večera v noci

majitelia domov, ktorí na to vopred stavali tzv. horné siene, aby ich prenajali.

V Pánových časoch to nebolo sedenie práve za stolom na stoličkách, ale boli to nízke stoly a sedelo sa na kožených pohovkách a opieralo sa o stôl. (Mr.14.13-16). Mnohí biblickí, ale i nebiblickí skúmatelia bádajú, kto, kde, na ktorom mieste sedel pri

ho po dvoch storočiach po smrti Pánovej prestavali križiaci a dnes je tu urobená sála, pripomínajúca tieto udalosti z čias Ježiša Krista. Pod a iných zdrojov zas na mieste skutokej siene stojí moslimská mešita.

Pre nás však sú oveľa dôležitejšie slová, ktoré tu vyriekol náš Pán: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás,...toto je kalich mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás...” (Luk. 22.19-20). A ešte nám prikázal iní toto na Jeho pamiatku. A naozaj si to pripomíname na každej Pánovej večeri a vieme, čo pre nás náš Pán vykonal. Hallelujah! A ešte na záver, čo keby sme i my pripravili pre Ježiša príbytok, aby v nás prebýval? Nič iné, stačí sa držať Jeho Slova:

„Jestli ma niekto miluje, ten bude ostríha moje slovo, a môj otec ho bude milovať, a príjdem k nemu a urobíme si u neho príbytok.” (Ján 14.23)



Večeradlo z vonku



Schody vedúce od večeradla

Ame, ame vám hovorím, že kto verí vo mňa, skutky, ktoré ja iním, bude aj on iní a ešte aj väčšie, lebo ja idem ku svojemu Otcovi.

(Ján 14.12)

Jestli budete niečo prosí vo mojom mene, ja u iním.

(Ján 14.14)

Neopustím vás, aby ste boli sirotami, príjdem k vám.

(Ján 14.18)

Ing. Oľivia Illárová